

§ 3 i lov nr. 503 af 29. november 1972 var berettigede dertil.

Til § 53.

(AL 1930 § 28, stk. 2, og § 50, stk. 3, udkast 1964 § 55 og bemærkningerne hertil s. 142).

Bestemmelsen i *stk. 1* om, at bestyrelse og direktion til en særlig protokol (købs- og salgsbogen) skal give oplysning om deres beholdning af aktier eller anpartar i selskabet og i selskaber indenfor samme koncern, svarer bortset fra udvidelsen til at omfatte også aktier i koncernselskaber til AL 1930, og en tilsvarende forskrift er foreslået optaget i de øvrige nordiske udkast.

Derimod har man ikke i de andre nordiske lande villet optage en bestemmelse svarende til forbudet i AL 1930 § 50, stk. 3, mod, at bestyrelsesmedlemmer og direktører udfører eller deltager i spekulationsforretninger vedrørende selskabets aktier eller koncernens aktier eller anpartar. Denne regel er fastholdt i det danske forslag som § 53, stk. 2, idet man, uanset vanskelighederne omkring fortolkningen af, hvad der i det givne tilfælde skal forstås med spekulationsforretninger, ikke har ment at burde ophæve dette forbud.

Til § 54.

(AL 1930 § 47 og § 48, stk. 2 og 3, udkast 1964 § 51 og § 53 og bemærkningerne hertil s. 138-39 og s. 141-42).

I sit udkast af 1964 byggede aktielovkommissionen på den opfattelse, som længe har været den fremherskende i dansk erhvervsliv, at det, når et aktieselskab har en direktion, er denne, der leder selskabets drift, mens bestyrelsens opgave dels er at fastsætte almindelige retningslinier for selskabets ledelse og dels at føre tilsyn med, at virksomheden ledes i overensstemmelse med disse og iøvrigt på forsvarlig måde. Denne holdning ligger også nærmere EF's forslag til „femte direktiv“ om harmonisering af selskabsretten. Under de nordiske forhandlinger har de delegerede fra de andre nordiske lande erkendt, at dette — i hvert fald i de fleste tilfælde — er en rigtig og adækvat beskrivelse af det faktiske forhold mellem bestyrelse og direktion. Men man har været betænkelig ved at fravige den hidtidige teoretiske opfattelse, hvorefter det i alle tilfælde er bestyrelsen, der forvalter selskabets anliggender, idet kun den daglige ledelse eller den løbende forvaltning hører under direktionen.

Da man fra alle sider var enige om, at det var af væsentlig betydning, hvis man skulle nå frem til i hovedtræk ensartede nordiske aktielove, at reglerne om selskabernes organer stemmer overens, er det lykkedes at finde en løsning, der tager nogenlunde ligeligt hensyn til de afvigende opfattelser. § 54 fast-

slår i *stk. 1, 2. pkt.*, at bestyrelsen forestår ledelsen af selskabets anliggender og skal sørge for en forsvarlig organisation af selskabets virksomhed. Dette gælder imidlertid kun fuldt ud, hvis der *ikke* findes en direktion. Hvis der findes en direktion, forestås ledelsen af bestyrelsen og direktionen. Direktionens andel i og ansvar for selskabets ledelse er hermed klart erkendt.

Blandt bestyrelsens pligter skal særligt fremhæves pligten til at indkalde generalforsamling og forelæggelse af forslag til vedtægtsændring i de tilfælde, hvor antallet af bestyrelsesmedlemmer i vedtægterne efter § 49, stk. 1, 2. pkt., skal bringes op på mindst tre, jfr. også § 118 og § 164, stk. 2.

I *stk. 2* siges det herefter, at det er direktionen, der varetager den daglige ledelse af selskabet. Udtrykket er det samme, som anvendes i AL 1930 § 48, stk. 1, men det får alligevel et andet indhold ved, at forslaget i modsætning til AL 1930 § 47, stk. 1, har undgået sondringen mellem den daglige ledelse, som tilkommer direktionen, og „den overordnede ledelse“, som bestyrelsen har. Det er navnlig dette uklare begreb „den overordnede ledelse“, der har givet anledning til tvivl og fortolkningsvanskeligheder, og som har været egnet til at komplicere ansvarsfordelingen mellem bestyrelse og direktion.

Af den nærmere udformning af begrebet den daglige ledelse fremgår det, at dispositioner, der efter selskabets forhold er af usædvanlig art eller stor betydning, skal forelægges bestyrelsen og kan normalt kun foretages efter bemyndigelse fra denne. Det tilføjes herved, at forhåndsmyndiggelse kan undlades, når bestyrelsens beslutning ikke kan afventes uden væsentlig ulempe for selskabet, men bestyrelsen skal i så fald snarest muligt underrettes om den truffene disposition.

Bestemmelserne om bestyrelsens og direktionens pligt med hensyn til bogføringen og formueforvaltningen er samlet i § 54, *stk. 3*. Findes ingen direktion påhviler hele pligten bestyrelsen. Er der en direktion, har denne det umiddelbare ansvar for, at bogføringen foregår på betryggende måde i overensstemmelse med lovgivningens og de i henhold til denne udfærdigede nærmere bestemmelser om bogføringspligtens omfang. Bogføringen omfatter hele selskabets bogholderi og regnskabsvæsen. Bestyrelsens pligt er at føre kontrol med, at alt vedrørende bogføringen foregår på betryggende måde. Det samme gælder formueforvaltningen. Bestyrelsens og direktionens pligt med hensyn til denne er ikke blot en pligt til at konstatere aktivernes tilstedeværelse, men omfatter efter lovens ord også deres forsvarlige anbringelse.

I *stk. 1, 3. og 4. pkt.*, fremhæves, at reglerne i *stk.*